

Nr. 434. Folkethingets Forhandlinger. 1871-72. 110de Møde i Ørdentlig Samling, 1871-72. 6882

6881. 2den Del af Lov om Skibsafgiften, af 1873. 110de Møde i Ørdentlig Samling, 1871-72. 6882

flaget under Nr. 1. og for sig ingen forandring i § 1. men aflytter blot Tidspunktet, som er nævnt i § 1. men på Lovforslaget, som det foreligger fra Regeringen og nu fra det andet Thing, gaar ud på, at Skibsafgiften for indnyttede Skibe skal være hævet fra 1ste April, d. N. og i det mindste for den øvrige Skibe, den udenrigske, fra 1ste April 1873. Vi erkjender, at det kan være finansielle Grunde til stede for, at have dette Mellemrum af et Aar, og medens nogle af Udvalgets Medlemmer kunde ønske, og anse det for nødvendigt, allerebet, indværende Aar, at tage Bestemmelse om, hvorledes dette Medslag i Statskassens Indtægt, skulde indbringes, og der andre Medlemmer af Udvalget, der mener, at naar man sætter denne Bestemmelse og vil foreslaa Afgiften hævet fra 1ste April, 1873 for den allervæsentligste Del af Beløbet, nemlig godt og vel 250,000 Rb., kan man med Drøgtighed overlade Regeringen i Forening med den i almindelighed valgte Rigsdag, at tage Bestemmelse om, på hvilken Maade den Drøgtighed, ville søge Erstatning for, dette Beløb, af disse Medlemmers Betragtning er dette Forslag, altsaa, enestaaende, og disse Medlemmer kunne ikke skjønne, at der behøver at være nogen Forbindelse mellem dette Lovforslag og andre Lovforslag, der foreligger. I Forslaget under Nr. 2, der foreslaaet, en ny § 3, der i Drøgtighed har gjort det nødvendigt, at affatte § 2, som er det, thi ellers vilde man i § 2 sætte Punktum efter 1873 og lade Resten af Stykket udgaa. I § 3 har man foreslaaet, at lade Afgiften bestaa for Skibe, hjemmehørende i Lande, der ikke behandle, være Skibe, som deres egne med Hensyn til, saadanne Afgifter. Udvalget har antydet i Betænkningen, at det formentlig ikke har nogen videre finansiell Betydning. Uden dog, at kunne oplyse, i hvilken Grad § 3 overhovedet kunde faae Anvendelse, at det dog, være muligt, at det Spørgsmaal, som omhandles i denne Paragraf, kræver mere Over-

betælle og indaafte nærmere Konference med Ministere, om, hvorvidt det Grundet ikke vilde være praktisk rigtigt at undgaa denne Bestemmelse. I den Henseende tror jeg i det Hele, at Udvalget vil rette sig efter, hvad Regeringen maatte kunne ønske. Jeg har, uden at jeg har haft Leilighed til at konferere med mine Kolleger i Udvalget, begjært delt Afstemning over dette Forslag, saaledes som det er anført af den forende Formand, saa at den sidste Del af Anmærkningen, bliver at afstemme for sig. Jeg tror nemlig, at § 3—8 kunde ikke blot uden Skade, men med Nytte, § 3 dog formentlig med nogen Omfremning, blive staaende i Lovforslaget, forsaavidt, nemlig den nye Paragraf, bliver vedtagen, thi just at indføre en Række af nye Bestemmelser for det Aar alene, for hvilket Skibsafgiften skal gjælde, der maatte ikke fornuftigt, og jeg tror derfor, at turde tilraade at stemme mod denne Anmærkning, saa at man derefter bliver stillet frit overfor den Paragraf, som omhandles i § 3—8 og § 10, idet jeg da vil foreslaa, at man lode § 3—8 blive staaende i Lovforslaget med al fornøden Reservation til 3de Behandling, men udstemte § 10, som overflødig, og i Overensstemmelse med den nye § 3. Til den endelig stillet et Forslag, som forsaavidt § 3—8, blive staaende, vil rigtigt, maaske forfaste, saa at § 1 beholder sin nuværende Form, idet nemlig den 5te Afdeling i Lovet af 4de Juli 1863 vil kunne ændres. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgets Forslag.

J. Neer. Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til, hvad der nu er udtalt af den forende Drøftelse for Udvalget. Jeg kan ganske vist ikke finde, at den Afgift på Skibe er saa urimelig, som den forende Drøftelse sagde, idet jeg finder, at den Afgift har Noget tilfælles med Bygningsskatten, der forekommer mig, at disse Afgifter have nogen indbyrdes Lighed, men jeg tror dog, at det er usikkert og rigtigt, som Udvalget nu har foreslaaet, fuld-